

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**İKİNCİ BÖLÜM
KARAR****FIGEN GEZER BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası	: 2018/5860
Karar Tarihi	: 12/1/2022
Başkan	: Kadir ÖZKAYA
Üyeler	: Engin YILDIRIM Rıdvan GÜLEÇ Yıldız SEFERİNOĞLU Basri BAĞCI
Raportör	: Ayhan KILIÇ
Başvurucu	: Figen GEZER
Vekili	: Av. Erhan KAMACI

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, özel orman vasfını haiz olan ve baraj kısa mesafeli koruma alanında kalan taşınmazın kamulaştırılmaması nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 23/2/2018 tarihinde yapılmıştır.
3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.
4. Komisyonece başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.
5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.
6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüşünü bildirmiştir.
7. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı süresinde beyanda bulunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

8. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:

9. Başvurucu 1966 doğumlu olup İstanbul'da ikamet etmektedir.

10. Başvurucu, İstanbul'un Sancaktepe ilçesi Kurtdoğan Mahallesi'nde kâin 1169 parsel numaralı 3.470.555 m² büyüklüğündeki taşınmazın 13125/795008 hissesinin malikidir. Anılan taşınmaz tapuda özel orman olarak kayıtlı olup taşınmazın bir kısmı Ömerli İçme Suyu Havzası Çevre Koruma Planı'nda kısa mesafeli koruma alanı sınırları içinde kalmıştır.

11. Başvurucu 19/1/2015 tarihinde İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresine (İSKİ) başvurarak taşınmazın kamulaştırılmasını talep etmiştir. İSKİ 23/1/2015 tarihli yazıyla talebi reddetmiştir. Söz konusu yazıda taşınmazın kısmen kısa mesafeli koruma alanında, kısmen uzun mesafeli koruma alanında ve kısmen de orman alanında kaldığı belirtilmiş; kısa ve orta mesafeli koruma alanlarında kalan taşınmazların idarelerince kamulaştırılmadığı ifade edilmiştir.

12. Başvurucu, kamulaştırma talebinin reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle 13/2/2015 tarihinde İstanbul 7. İdare Mahkemesinde (Mahkeme) dava açmıştır. Dava dilekçesinde başvurucu, İSKİ tarafından kısıtlamaya tabi tutulan taşınmazların 31/12/2004 tarihli ve 25687 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliği'nin ilgili maddeleri uyarınca kamulaştırılmasının zorunlu olduğunu ifade etmiş; ayrıca Danıştay Altıncı Dairesinin (Daire) 27/6/2013 tarihli ve E.2012/39/72, K.2013/4556 sayılı kararında kısa mesafeli koruma alanında kalan taşınmazların da kamulaştırılması gerektiğinin vurgulandığını belirtmiştir.

13. İSKİ'nin cevap dilekçesinde, mutlak koruma alanında kalanlar dışındaki taşınmazların kamulaştırılması zorunluluğunun bulunmadığı iddia edilmiştir.

14. Mahkeme 31/3/2016 tarihinde davayı reddetmiştir. Kararın gerekçesinde, İSKİ İçmesuyu Havzaları Yönetmeliği'nin 4. ve 6. maddeleri hükümlerine yer verildikten sonra mutlak koruma alanı ve dere işletme bandının dışında kalan dava konusu taşınmazın kamulaştırılması zorunluluğunun bulunmadığı belirtilmiştir.

15. Mahkeme kararı, Dairenin 10/1/2017 tarihli kararıyla onanmış; karar düzeltme istemi de Dairenin 12/12/2017 tarihli kararıyla reddedilmiştir. Nihai karar 5/2/2018 tarihinde başvurucuya tebliğ edilmiştir.

16. Başvurucu 23/2/2018 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Ulusal Hukuk

17. 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 683. maddesi şöyledir:

"Bir şey malik olan kimse, hukuk düzeninin sınırları içinde, o şey üzerinde dilediği gibi kullanma, yararlanma ve tasarrufta bulunma yetkisine sahiptir.

Malik, malını haksız olarak elinde bulunduran kimseye karşı istihkak davası açabileceği gibi, her türlü haksız elatmanın önlenmesini de dava edebilir."

18. 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 4. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Ormanlar mülkiyet ve idare bakımından:

A) Devlet ormanları;

B) Hükmi şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanlar;

C) Hususi ormanlar;

...

olmak üzere ayrılır."

19. 6831 sayılı Kanun'un 17. maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları şöyledir:

"(Değişik fıkra: 22/5/1987 - 3373/7 md.; İptal: Ana. Mah.nin 17/12/2002 tarihli ve E.:2000/75, K.:2002/200 sayılı Kararı ile; Yeniden düzenleme: 17/6/2004-5192/1 md.) (Değişik birinci cümle: 25/6/2010-6001/33 md.) Savunma, ulaşım, enerji, haberleşme, su, atık su, petrol, doğalgaz, hava ayırıştırma, altyapı, katı atık bertaraf ve düzenli depolama tesislerinin; baraj, gölet, sokak hayvanları bakımevi ve mezarlıkların; Devlete ait sağlık, eğitim, adli hizmet ve spor tesisleri ile ceza infaz kurumlarının ve bunlarla ilgili her türlü yer ve binanın Devlet ormanları üzerinde bulunması veya yapılmasında kanu yararı ve zaruret olması halinde, gerçek ve tüzel kişilere bedeli mukabilinde Çevre ve Orman Bakanlığınca izin verilebilir. Devletçe yapılan ve/veya işletilenlerden bedel alınmaz. Bu izin süresi kırkdokuz yılı geçemez. Bu alanlarda Devletçe yapılanların dışındaki her türlü bina ve tesisler izin sona ermesi halinde eksiksiz ve bedelsiz olarak Orman Genel Müdürlüğünün tasarrufuna geçer. Söz konusu tesisler Orman Genel Müdürlüğü veya Çevre ve Orman Bakanlığı ihtiyacında kullanılabilir veya kiraya verilmek suretiyle değerlendirilebilir. İzin amaç ve şartlarına uygun olarak faaliyet gösteren hak sahiplerinin izin süreleri; yer, bina ve tesislerin rayiç değeri üzerinden belirlenecek yıllık bedelle doksandokuz yıla kadar uzatılabilir. Bu durumda devir işlemleri uzatma süresi sonunda yapılır. Verilen izinler amaç dışında kullanılamaz.

(Ek fıkra: 23/9/1983 - 2896/10 md.; İptal: Ana. Mah.nin 17/12/2002 tarihli ve E.:2000/75, K.:2002/200 sayılı Kararı ile; Yeniden düzenleme: 17/6/2004-5192/1 md.) Yukarıdaki fıkroda belirtilen bina ve tesislerin hükmi şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanlarda veya hususi ormanlarda yapılmak istenmesi halinde de Çevre ve Orman Bakanlığınca izin verilebilir. Bu takdirde kullanım bedeli, süresi, yapılan bina ve tesislerin devri gibi hususlar genel hükümlere uygun olarak taraflarca tespit edilir."

20. 6831 sayılı Kanun'un 52. maddesi şöyledir:

"Ekim ve dikim suretiyle meydana getirilen hususi ormanlar hariç, hususi ormanlar 500 hektardan küçük parçalar teşkil edecek şekilde parçalanıp başkalarına temlik ve mirasçular arasında ifrazen taksim edilemez.

Ancak, şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerlerdeki hususi orman alanlarında bu Kanunun 17 nci maddesine göre izin almak ve yatay alanın yüzde altısını (% 6) geçmemek üzere imar planlamasına uygun inşaat yapılabilir. İnşaatların yapılmasında orman alanlarının tabii vasıflarının korunmasına özen gösterilir.

Hususi ormanlar orman idaresince mahalli tapu idaresine bildirilir."

21. 6831 sayılı Kanun'un 55. maddesi şöyledir:

"Hususi ormanların idare ve muhafazaları, Devletin kontrol ve murakabesi altında olmak üzere bu kanun hükümlerine göre sahiplerine aittir."

22. 9/8/1983 tarihli ve 2872 sayılı Çevre Kanunu'nun 8. maddesi şöyledir:

"Her türlü atık ve artığı, çevreye zarar verecek şekilde, ilgili yönetmeliklerde belirlenen standartlara ve yöntemlere aykırı olarak doğrudan ve dolaylı biçimde alıcı ortama vermek, depolamak, taşımak, uzaklaştırmak ve benzeri faaliyetlerde bulunmak yasaktır."

Kirlenme ihtimalinin bulunduğu durumlarda ilgililer kirlenmeyi önlemekle; kirlenmenin meydana geldiği hallerde kirleten, kirlenmeyi durdurmak, kirlenmenin etkilerini gidermek veya azaltmak için gerekli tedbirleri almakla yükümlüdürler."

23. 20/11/1981 tarihli ve 2560 sayılı İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü Kurulu ve Görevleri Hakkında Kanun'un 1. maddesi şöyledir:

"(Değişik: 7/2/1983-KHK 56/1 md.; Aynen kabul: 23/5/1984 - 3009/1 md.) İstanbul Büyükşehir Belediyesinin su ve kanalizasyon hizmetlerini yürütmek ve bu amaçla gereken her türlü tesisi kurmak, kurulu olanları devralmak ve bir elden işletmek üzere İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü kurulmuştur."

İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü bu Kanunda İSKİ olarak anılır.

Genel Müdürlüğün hizmeti, İstanbul Büyükşehir Belediyesinin görev alanı ile sınırlıdır. Ancak, şehrin yararlandığı su kaynaklarının korunmasına ilişkin hizmetler, büyük şehir belediye sınırları dışında da olsa bu kuruluş tarafından yürütülür. Ayrıca Cumhurbaşkanı anasistem ile ilgili başka belediye ve köylerin su ve kanalizasyon işlerini de bu Genel Müdürlüğe verebilir.

İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresi, İstanbul Büyükşehir Belediyesine bağlı müstakil bütçeli ve kamu tüzel kişiliğini haiz bir kuruluştur. İSKİ personeli 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu hükümlerine tabidir."

24. 2560 sayılı Kanun'un 2. maddesi şöyledir:

"İSKİ'nin görev ve yetkileri şunlardır:

a) İçme, kullanma ve endüstri suyu ihtiyaçlarının her türlü yeraltı ve yer üstü kaynaklarından sağlanması ve ihtiyaç sahiplerine dağıtılması için; kaynaklardan abonelere ulaşıncaya kadar her türlü tesisin etüt ve projesini yapmak veya yaptırmak, bu projelere göre tesisleri kurmak veya kaldırmak, kurulu olanları devralıp işletmek ve bunların bakım ve onarımını yapmak, yaptırmak ve gerekli yenilemelere girişmek,

b) Kullanılmış sular ile yağış sularının toplanması, yerleşim yerlerinden uzaklaştırılması ve zararsız bir biçimde boşaltma yerine ulaştırılması veya bu sulardan yeniden yararlanılması için abonelerden başlanarak bu suların toplanacakları veya bırakılacakları noktaya kadar her türlü tesisin etüt ve projesini yapmak veya yaptırmak; gerektiğinde bu projelere göre tesisleri kurmak ya da kaldırmak; kurulu olanları devralıp işletmek ve bunların bakım ve onarımını yapmak, yaptırmak ve gerekli yenilemelere girişmek,

c) Bölge içindeki su kaynaklarının, deniz, göl, akarsu kıyılarının ve yeraltı sularının kullanılmış sularla ve endüstri artıkları ile kirlenmesini, bu kaynaklarda suların kaybına veya azalmasına yol açacak tesis kurulmasını ve bu tür faaliyetlerde bulunulmasını önlemek, bu konuda her türlü teknik, idari ve hukuki tedbiri almak,

d) Su ve kanalizasyon hizmetleri konusunda hizmet alanı içindeki belediyelere verilen görevleri yürütmek ve bu konulardaki yetkileri kullanmak,

e) Her türlü taşınır ve taşınmaz malı satın almak, kiralamak, ekonomik değeri kalmamış araç ve gereçleri satmak, İSKİ'nin hizmetleriyle ilgili tesisleri doğrudan doğruya yahut diğer kamu veya özel kuruluşlarla ortak olarak kurmak ve işletmek, bu maksatla kurulmuş veya kurulmakta olan tesislere iştirak etmek,

f) Kuruluş amacına dönük çalışmaların gerekli kılması halinde her türlü taşınmaz malı kamulaştırmak veya üzerinde kullanma hakları tesis etmek."

25. 14/1/2011 tarihli İSKİ Genel Müdürlüğü İçmesuyu Havzaları Yönetmeliği'nin (Yönetmelik) 4. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"...

İçmesuyu havzaları (Havza): Bir akarsu, göl, baraj rezervuarı veya yeraltı suyu haznesi gibi bir su kaynağını besleyen yeraltı ve yüzeysel suların toplandığı bölgenin tamamıdır.

İçme suyu havzası koruma planı (Özel hükümler): İçme suyu temin edilen veya edilmesi planlanan yerüstü ve yeraltı suyu havzalarının korunması, kirlenmesinin önlenmesi, kirlenmiş ise iyileştirilmesi ve sürdürülebilir kullanımının sağlanması amacıyla yapılan ve o havzaya özel hükümleri tanımlayan planı,

...

Mutlak Koruma Alanı (0-300 m.): İçme ve kullanma suyu temin edilen ve edilecek olan suni ve tabii göller etrafında en yüksek su seviyesinde, su ile karanın meydana getirdiği çizgiden itibaren yatay 300 metre genişliğindeki kara alanıdır. Bahse konu alanın, havza sınırını aşması halinde mutlak koruma alanı havza sınırında son bulur.

Kısa Mesafeli Koruma Alanı (300.-1000 m.): Mutlak koruma alanı üst sınırından itibaren yatay 700 metre genişliğindeki kara alanıdır. Bahse konu alanın, havza sınırını aşması halinde kısa mesafeli koruma alanı havza sınırında son bulur.

Orta Mesafeli Koruma Alanı (1000-2000 m.): Kısa mesafeli koruma alanı üst sınırından itibaren yatay 1000 metre genişliğindeki kara alanıdır. Bahse konu alanın, havza sınırını aşması halinde orta mesafeli koruma alanı havza sınırında son bulur.

Uzun Mesafeli Koruma Alanı (2000-havza sınırı): Orta mesafeli koruma alanının üst sınırından başlamak üzere su toplama havzasının nihayetine kadar uzanan bütün kara alanıdır.

"...

26. Yönetmelik'in 6. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"...

(5) a) *Havzalardaki her türlü imar faaliyetlerinin, planlara, 02.11.1985 tarih ve 18916 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan Plansız Alanlar İmar Yönetmeliğine ve diğer imar mevzuatına uygunluğunun denetimi, temini ve gerekli yaptırımlar, 3194 sayılı İmar Kanunu ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu ve 5393 sayılı Belediye Kanunu'na istinaden ilgili idarelerin yetki ve sorumluluğundadır.*

b) *Yapılaşmanın yasak olduğu koruma alanlardaki imar faaliyetleri, idare tarafından da takip edilir. Aykırı hususların tespiti halinde, ilgili kurumlara bildirilerek gereğinin yapılması talep edilir. İdarenin yaptırım hakkı saklıdır.*

...

(8) *Toprak, İnşaat ve Yıkıntı Atıkları Dökümü Faaliyetleri.*

...

b) *Kısa ve orta mesafeli koruma alanlarında, döküm sahası oluşturulamaz. Kısa ve orta mesafeli koruma alanlarında bulunan eski taş, maden, kum, mıcır, kil vs. ocaklarına doğal yapısının ikame edilmesi maksadıyla ve dolum sonrası ağaçlandırılmak şartıyla sadece kirlenmemiş hafriyat toprağı dökümüne müsaade edilir.*

...

(9) *İçmesuyu havzalarında imar planlarında uyulması gereken esaslar;*

g) *(Değişik: 16.01.2013-2/1.md.)*

İçme suyu havzalarında EK-1'de isimleri verilen derelerin, orman alanları ve tarımsal niteliği korunacak alanlar dışında kalan kısımlarında; ıslah projesine uygun olarak bu derelerin ıslah kesitinin her iki yanında; temizlik, bakım ve onarımlarının yapılabilmesi maksadıyla imar planlarında en az on metrelik dere işletme bandı ayrılır. Dere ıslah alanı ile dere işletme bandları idarece kamulaştırılır.

..."

B. Uluslararası Hukuk

27. İlgili uluslararası hukuk için bkz. *Muharrem Karabulut*, B. No: 2017/28126, 10/12/2019, §§ 32-37.

V. İNCELEME VE GEREKÇE

28. Anayasa Mahkemesinin 12/1/2022 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

29. Başvurucu; kısa mesafeli koruma alanında kalan taşınmazların kamulaştırılmasının Yönetmelik uyarınca zorunlu olduğunu, Dairenin 27/6/2013 tarihli ve E.2012/39/72, K.2013/4556 sayılı kararının da bu yönde olduğunu belirtmiştir. Başvurucu, taşınmazındaki kısıtlama sebebiyle tazminat ödenmesi gerektiğini ifade etmiştir.

30. Bakanlık görüşünde, başvuru konusu taşınmaza ait tapu kaydının incelenmesi neticesinde taşınmazın orman vasfında olduğunun görüldüğü belirtilmiştir. Bakanlık; taşınmazın hâlihazırda orman vasfında olması nedeniyle ortaya çıkan kısıtlama hâlinin taşınmazın özel orman vasfından kaynaklanan kısıtlamaya göre daha ağır bir külfet getirip getirmediği hususunun başvurucağın mağdur sıfatının bulunup bulunmadığının ve önemli bir zarar mahiyetinde olup olmadığının yapılacak kabul edilebilirlik incelemesinde gözönünde bulundurulması gerektiğini değerlendirmiştir.

31. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı beyanında Anayasa Mahkemesinin benzer bir olaya ilişkin olarak 2018/5938 numaralı başvuruda ihlal kararı verdiğini savunmuş ve anılan karar doğrultusunda ihlal sonucuna ulaşılması gerektiğini ifade etmiştir.

B. Değerlendirme

32. Anayasa'nın "*Mülkiyet hakkı*" kenar başlıklı 35. maddesi şöyledir:

"Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir.

Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanabilir.

Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz."

33. Anayasa Mahkemesi, olayların başvurucağın tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Başvurucunun kısmen kısa mesafeli koruma alanında kalan taşınmazının kamulaştırılmamasına yönelik şikâyetinin mülkiyet hakkını ilgilendirdiği anlaşıldığından başvurucağın bu kapsamda incelenmesi uygun görülmüştür.

34. Anayasa'nın 35. maddesiyle güvenceye bağlanan mülkiyet hakkı, ekonomik değer ifade eden ve parayla değerlendirilebilen her türlü mal varlığı hakkını kapsamaktadır (AYM, E.2015/39, K.2015/62, 1/7/2015, § 20). Somut olayda başvuruya konu taşınmazın bir kısım hissesinin başvurucağın adına tapuda kayıtlı olduğu anlaşıldığına göre Anayasa'nın 35. maddesi anlamında mülkün varlığında tereddüt bulunmamaktadır.

35. Anayasa'nın 35. maddesinde bir temel hak olarak güvence altına alınmış olan mülkiyet hakkı kişiye -başkasının hakkına zarar vermemek ve kanunların koyduğu sınırlamalara uymak koşuluyla- sahibi olduğu şeyi dilediği gibi kullanma ve üzerinde tasarruf etme, onun ürünlerinden yararlanma imkânı verir (*Mehmet Akdoğan ve diğerleri*, B. No: 2013/817, 19/12/2013, § 32). Dolayısıyla malikin mülkünü kullanma, mülkün semerelerinden yararlanma ve mülkü üzerinde tasarruf etme yetkilerinden herhangi birinin sınırlanması mülkiyet hakkına müdahale teşkil eder (*Recep Tarhan ve Afife Tarhan*, B. No: 2014/1546, 2/2/2017, § 53). Bu bağlamda mülkün ekonomik değerini azaltan veya mülkten umulan ekonomik faydadan mahrum kalınmasına neden olunan kamusal işlemlerin mülkiyet hakkına müdahale teşkil ettiği kabul edilmelidir (*Dicle Enerji Yatırım Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi*, B. No: 2018/13737, 16/6/2021, § 41).

36. Anayasa Mahkemesi *Muharrem Karabulut* kararında kısa mesafeli koruma alanında kalan taşınmazın kullanımının tarımsal faaliyet ile sınırlandırılmasının mülkiyet hakkına müdahale teşkil ettiğini kabul etmiştir (*Muharrem Karabulut*, § 46). Anayasa Mahkemesi bu yaklaşımını *Halide Demirel* (B. No: 2017/17378, 13/2/2020, § 54) kararında

da sürdürmüştür. Somut olaydaki taşınmaz ise tarım arazisi değil özel orman niteliğindedir. Bu nedenle taşınmazın kısa mesafeli koruma alanına alınmasının mülkün kullanımını etkileyip etkilemediğinin taşınmazın özel orman niteliği dikkate alınarak ayrıca incelenmesi gerekir.

37. Bireysel başvuru konusu taşınmazın *özel orman* vasfında olması nedeniyle 6831 sayılı Kanun'dan kaynaklı bazı kısıtlamalara tabi olduğu açıktır. Ancak başvurunun 6831 sayılı Kanun'dan kaynaklı kısıtlamalara yönelik bir şikâyeti bulunmamaktadır. Başvurucunun şikâyeti, taşınmazın kısa mesafeli koruma alanında kalmasından kaynaklı kısıtlamalara yöneliktir. Bu bakımdan Anayasa Mahkemesince incelenecek mesele, taşınmazın kısa mesafeli koruma alanında kalmasından kaynaklı olarak herhangi bir kısıtlamaya maruz kalıp kalmadığıdır. 6831 sayılı Kanun'dan kaynaklı kısıtlamalara yönelik olarak bir inceleme yapılmayacaktır.

38. Belirtmek gerekir ki kamu gücü işlemi sebebiyle mülkiyet hakkına müdahalede bulunulduğunu kanıtlama yükü başvurucuya aittir. Başvurucu, taşınmazın kısa mesafeli koruma alanında kalmasının özel orman vasfında olmasından kaynaklı olanlara ek birtakım kısıtlamalara maruz kalıp kalmadığıyla ilgili olarak ne dava dilekçesinde ne de bireysel başvuru formunda açıklama yapmıştır. Esasen başvuru, derece mahkemelerine sunduğu dilekçelerde ve bireysel başvuru formunda taşınmazın kamulaştırılması gerektiğinden söz etmekle yetinmiş; taşınmazını özel orman olarak kullanamadığından bahsetmemiştir. Diğer bir ifadeyle başvuru, taşınmazın kısa mesafeli koruma alanına alınmış olmasının özel orman olarak kullanılmasını etkilediğini veya zorlaştırdığını iddia etmemiştir.

39. Bu durumda başvurunun özel orman vasfında olan taşınmazının kısa mesafeli koruma alanına alınması sebebiyle özel orman olarak kullanmasının da zorlaştığını ortaya koyamadığından mülkiyet hakkına müdahale edildiğinin kabulü mümkün görülmemiştir.

40. Açıklanan gerekçelerle mülkiyet hakkına yönelik bir müdahalenin bulunduğu ispatlanamaması sebebiyle başvurunun *açıkça dayanaktan yoksun* olması nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekmiştir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

B. Yargılama giderlerinin başvuru üzerinde BIRAKILMASINA 12/1/2022 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.